

{ אז נדברו }

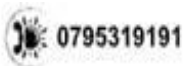
פרשת שמות תשפ"ב | לסדר: "ותחיי את הילדים" | גליון מספר: 539

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון במקס
באמצעות שיחת טלפון:

רוצה שעוד אנשים יקראו, כמוך, את
העלון? קדימה!
זה הזמן להצטרף לשותפות בה"ק
להחזקת העלון...
ותהפוך שותף קבוע בזכויות
החזקת העלון!!

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!:

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

למה הנשמה מאבדת סבלנות ברגע שהיא יוצאת מהגוף???

בכל מה שנוגע לנפטרים ולוויות יש לנו הרבה רגישות... ביזיון המת... לועג לרש... חסד של אמת... אנחנו משתדלים לא להקל ראש בצורך של נפטרים... אבל יש משהו אחד שאני משום מתקשה לרחם על הנפטרים!! הנושא הזה של הלנת המת... שכידוע: יש עניין כמה שיותר מהר לקבור את הנפטר... (והיו צדיקים שדרשו בתקיפות שבלוויה שלהם לא יחכו לאף אחד... שיהיה כמה שפחות זמן בין היציאת נשמה לקבורה...) ולמה?? כי כידוע: כל זמן שאין קבורה הנשמה עדיין אגודה כאן בעוה"ז בעל כרחו, ויש לה צער נורא ואיום מכל רגע נוסף שהיא צריכה להישאר כאן בעולם הזה... ולכן צריך לזרז כמה שיותר את הקבורה... כאן!! לפרט הזה מאוד קשה לי להתחבר... כי... כי מילא הגיהנם... מילא חיבוט הקבר וכף הקלע... אין לי מושג מה שזה... ואם כתוב שזה צער נורא לנשמה אני מבין שזה באמת נורא... אבל להגיד שיש לנשמה צער כל רגע נוסף שהיא נשארת בעולם הזה? נו באמת... סו"ס גם הנשמה שלי ושלך נמצאות פה בעולם הזה... ואני מסכים שלנשמה שלנו לא כככזה נחמד פה בעולם הזה... לפעמים הנשמה שלי ממש סובלת בעוה"ז... אבל יאמר לשבחה שהיא מחזיקה מעמד... יש לה הרבה סבלנות... כבר שנים היא סובלת בדומיה ואף פעם לא עמדה עם סטופר... (היא לפעמים מחכה לנו הרבה זמן עד שאנחנו מתעוררים בבוקר... מי כמוה יודעת להתאזר בסבלנות) אז מה קרה כשלהבדיל בין החיים ובין החיים... למה כשמישהו נפטר... פתאום הנשמה שלו מאבדת לגמרי את הסבלנות והיא עומדת על קוצים?? תבין: סבתא שלי נפטרה בגיל 94... אני הכרתי את הנשמה שלה... 94 שנים הנשמה שלה החזיקה פה מעמד... לא התלוננה... אף פעם לא נשפה בעורף לאף אחד... אז מה קרה כשסבתא שלי נפטרה פתאום הנשמה שלה עמדה עם שעון ולא יכולה לחכות אפילו יום אחד נוסף?? מה קרה נשמה... החזקת מעמד 94 שנים... את לא יכולה לחכות לנו עוד כמה שעות??

וכמובן שהשאלה היא בשביל התשובה... והתשובה כמובן פשוטה מאוד:

יש הבדל ת ה ו מ י בין הנשמה כשנמצאת בתוך הגוף... לבין הרגע שאחרי... העניין הוא: שהנשמה מצד עצמה לא מתאימה בשום כיוון לתנאי ה"מזג אוויר" של העולם הזה... בשביל הנשמה כל רגע שהיא בעולם הזה זה הגיהנם בעצמו... רק לנסות להמחיש: זה כמו שניקח בן אדם באמצע הקיץ כשהוא לבוש חולצה וגופיה קצרה... ובבת אחת נזרק אותו בקוטב הצפוני עם 40 מעלות מתחת האפס... כל שניה שהוא נמצא שם זה כפור בלתי נסבל לחלוטין... זה עניין של שעות עד שהוא יקפא למוות... זה סבל לא יתואר!!!! (קשה לנו לדמיין אותו...)

וזו דוגמא חיוורת להתאמה של הנשמה מול התנאים הארציים של עולם שלנו... אבל תכל'ס... מה אפשר לעשות... סו"ס ה' נתן לנשמה תפקיד מאוד איסטרטגי ונחוץ... ואת התפקיד הזה היא יכולה לבצע רק בקוטב הזה שנקרא העולם הזה... רק שם יש את המכרה זהב שממש אפשר לדלות כסף צרוף בעליל לארץ מזוקק שבעתיים... (אגב: במקרה זה גם נכון ביחס לסיביר... בסיביר יש אוצרות טבע עשירים שאין במקום אחר... אבל בגלל התנאים הבלתי נסבלים כולם מוותרים על זה... רק בשלטון הקומוניסטי שהיה קובע עובדות בשטח היה אפשרות לשלוח לארץ גזירה... ואז היו מנצלים את האוצרות טבע האלו) ולכן היות ורצה הקב"ה לזכות את ישראל... וה' יודע מה הנשמה יכולה להרויח בכל רגע נוסף שהיא נמצאת כאן בעוה"ז ויכולה לפעול דווקא מכאן גדולות ונצורות!!! לכן ה' מלביש לנשמה מעיל עם פרווה מאוד עבה ומגושמת שקוראים לה "גוף האדם"!!! למעיל גוף הזה יש שכבות ע"ג שכבות של ארציות וחומריות... וברגע שהנשמה נכנסת לתוך המעיל הזה - הגוף... כעת מתאפשר לה לרדת לעולם הזה ולשרוד את התנאים שכ"כ לא מתאימים לה... הגוף עושה פה תפקיד של ממיר... הוא פשוט מנמיך ומחשיך את האור של הנשמה למינימום מתח גבוה... וכך הנשמה מסוגלת איכשהו להתנהל כאן על חומר מרדים!!!

נכון שעדיין רע לנשמה פה... סו"ס מכסא כבוד חוצבה (הנשמה) לגור בארץ ערבה... אבל היא מחזיקה מעמד... מתאזרת בסבלנות... כי סו"ס יש לה בגדי עבודה!! יש לה מעיל מתאים שעוטף אותה ומאפשר לה לשרוד ולהמשיך לפעול... והנה!! יום אחד הגיע זמנה של הנשמה להיפרד מהגוף... ואז לראשונה ה' לוקח מהנשמה את המעיל... ואז בבת אחת הנשמה לא יכולה לסבול אפילו רגע אחד להיות כאן בעולם הזה... כן... הנשמה של הרב שטיינמן שהחזיקה פה מעמד מאה שנה ויותר... היא בעצמה דרשה להגיע למנוחתה תוך ששעות מהפטירה... כי כל רגע נוסף זה כמו ניתוח ללא הרדמה... זה ההבדל התהומי בין הנשמה ברגע שלפני לרגע שאחרי!!!

כל זמן שהנשמה בקרבי... יש פה כמויות של מורפיום וחומר משתק שמאפשר לנשמה לשרוד ולפעול כאן... ברגע שהנשמה יוצאת... באותו רגע הנשמה עומדת חשופה מול העוה"ז וזה כמו מחס בבשר - נשמה חיה... ולכן צריך כ"כ להזדרז לא להשהות את הנפטר אלא לקבור אותו...

אבל!!! לא לזה חתרת... אתה מבין לבד שלא באתי פה לחזק את ידי החברא קדישא... המסר הוא בעיקר ביחס ל-החיי יתן אל לבנו... בינינו... יש לנו הרבה רגעים שאנחנו חושבים לעצמנו... איוף... הגוף העכור והעבה הזה שלא נותן לנו להרגיש ולחיות במושכלות... אתה מכיר את זה שאתה רוצה עכשיו להיכנס לאיזה השראה רוחנית... ובדיוק הגוף החליט עכשיו להיות עייף... או רעב... בקיצור: למי שיודע... הרגשים והתלהבות וכיסופים זה לא דבר שהולך עם לחיצת

כפתור...

מה המכנה המשותף בין בתיה בת פרעה ל-חושים בן דן??

כן... לפניך שתי דמויות לא קשורות בכלל שפגשנו בפרשה הקודמת ובפרשה הזו...

חידה: בתיה בת פרעה!!! וחושים בן דן!!! מה המכנה המשותף ביניהם??

ששניהם הבינו עניין... שניהם קלעו ישר לנקודה... כמוכן להבדיל... בתיה בת פרעה גדלה בארמון של פרעה... כולם עושים מפרעה אלי... כל מצרים סוגדים לפרעה... והיא נולדה בתוך זה וחיה וגדלה בתוך כל הסגידה הזו והיא לא מכירה משהו אחר... ובכל זאת יש לה את הטביעות עין לזהות את הזיוף... ותרד בת פרעה לרחוץ מגילולי בית אביה...

על אותו משקל להבדיל חושים בן דן... כשמביאים את ארונו של יעקב לקבורה במערת המכפלה... פתאום עשוי מגיע ומערער... מתחילים לנהל איתו משא ומתן... מתפתח שם דיאלוג שלם... ויכוחים... שולחים את נפתלי להביא את השטר... וחושים בן דן לא יודע חכמות... לוקח חרב ומתיז את ראשו של עשוי ומסיים ברגע אחד את הסיפור...

הנה לך סוג של מכנה משותף (בערבון מוגבל) בין חושים בן דן לבתיה בת פרעה...

שניהם נמצאים באוירה של "ככה זה..." בתיה בת פרעה גדלה באוירה של "לי יאורי ואני עשיתיני" ככה זה... ככה כולם יודעים... ככה כולם משוכנעים... והיא לפתע מזהה ויודעת להצביע על הנקודה ולהבין שלא!! לרחוץ מגילולי בית אביה... ועל אותו משקל חושים בן דן... כולם מנהלים משא ומתן עם עשוי... למה?? ככה זה... יש פה ערעורים... פותחים ועדת חקירה... ניגשים כעת לשלב ההוכחות והמסמכים... ככה זה... כאן זה אוהז... זה מה שיש... ואז מגיע חושים בן דן עם גישה משלו... באנא אחת בראש ועשוי נהיה ז"ל...

אבל אם תשים לב: יש הבדל מהותי בין בתיה בת פרעה לחושים בן דן...

אצל בתיה בת פרעה הטביעות עין החדה נובעת דווקא **מעודף היכרות!!!**

ואילו אצל חושים בן דן הטביעות עין החדה נובעת בדיוק ההיפך... **מחסור היכרות...**

לומר ככה: איך קרה שבדיוק הבת של פרעה... היא זו שהבינה שפרעה הוא אפס אפסים?? איך זכה פרעה שדווקא הבת שלו נהייתה בתיה הצדקנית??

התשובה היא: אדרבה!! דווקא מרוב ההיכרות שהיה לבתיה עם פרעה... דווקא לכן אי אפשר היה לרמאות אותה!! אתה יכול לרמאות את כל אזרחי מצרים שפרעה הוא אלוהים... חוץ מבתיה!! בתיה מכירה יותר מידי טוב את אבא שלו... אתה לא תספר לה... היא מעורבת בקביני של ההצהרות המזויפות לתקשורת... כלומר: לפעמים דווקא הקירבה הכי קרובה לשקר... היא זו שמחדדת את האמת באופן הכי חד ונוקב!! (כל תושבים מצרים עוד חושבים שפרעה לא יוצא לנקביו... אבל בתיה גם אם היא רוצה לפנטז היא לא יכולה... היא צריכה להתמודד מידי יום עם היחיות הלא נעימים של פרעה... עליה אי אפשר 'לעבוד') עד כאן בתיה...

לעומת זאת אצל חושים בן דן זה מאה שמונים מעלות ההיפך...

הסיבה שרק חושם בן דן העיז להוריד לעשוי את הראש... הסיבה שאף אחד לא חשב על הרעיון הזה חוץ ממנו... **זה רק בגלל שהוא היה חרשו!!** רק בגלל שהוא היה לגמרי לגמרי מנותק מהסיפור... הוא לא היה מעורב בכלל במשא ומתן... הוא לגמרי לגמרי לא בעניינים... דווקא בגלל זה הוא נשאר ממוקד וענייני ישר לנקודה: סליחה רבותי: מה הסיפור... ל-מה מחכים?? יש פה את ארונו של יעקב... מי כבר יכול לעכב?? עשוי... כל טוב עשוי... היה עשוי...

אתה מבין? יש פה שני אנשים שקלעו לנקודה!!! כל אחד מזוית הפוכה מחבירו!! בתיה בת פרעה דווקא מרוב שהיא היתה מעורבת בסוד העניינים... מרוב שהיא מעורבת עמוק בגילולי בית אביה... משם היא זיהתה את האמת... לעומת זאת חושים בן דן... דווקא מרוב ניתוק מוחלט מהמשא ומתן שמתרחש כאן... דווקא משם הוא קולע לנקודה...

מה רואים מכאן?? שבשביל לצלף לנקודה... אפשר או הכי מרחוק או הכי מקרוב... דווקא כשאתה נמצא ככה בממוצע... באמצע... בשטח האפור... דווקא שם אתה הכי פחות ענייני...

זה מאוד בולט בכל מיני ויכוחים פוליטיים ציבוריים... כולם מנייעים... מתווכחים... ותכל'ס: מה האמת?? מי יודע את האמת?? אז ככה: יש כמה בודדים שהם באמת באמת מעורבים בסוד העניינים... והם או יודעים את האמת או... או מזהים את השקר... חוץ מהכמה בודדים האלו יש המון אנשים שמברברים ומפספטים ומקשקשים והם לא יודעים מימינם לשמאלם... ואז מגיע מישור מבחון... לגמרי מבחון... והוא רואה בלבן... הוא רואה את הציבור והינם זועפים... והוא שואל אותם בתמימות עניינית: מה הסיפור?? על מה יצא הקצף?? ואז מתחילים להסביר לו... ו... והוא לא מבין... הוא שואל שאלות... שאלות טובות... הוא לא מצליח להבין מה זה נוגע אליכם...?? מה אתם מתעריבים בכלל?? ולמה זה אמור להשפיע לכם על המצב רוח?? ומי משלם לכם על ההתעסקות בנושא הזה? הוא שואל שאלות ואף אחד לא מצליח לענות לו תשובה עניינית... כולם רק יודעים לחייך לו כזה חיוך... חיוך של חמלה... הו... אתה לא מבין עניין... אתה לא מבין עד כמה הדברים מסובכים הרבה יותר ממה שאתה חושב... ותכל'ס... לפעמים דווקא הוא היחיד שהבין עניין!!!! הוא היחיד שאל את השאלות הנכונות ולא קיבל תשובות... מה אתה חושב... גם כשחושבים בן דן לא הבין למה הליייה של יעקב מתעכבת... גם לו הסבירו... נו... תפסיק לנדנד- חושים... אתה לא מבין... מדובר פה בנושא מאוד רגיש ומורכב... זה ויכוח עתיק... זה לא על רגל אחת... ובודאי לאף אחד פה אין סבלנות להתחיל להסביר את זה לחרש כמך שבכלל לא בעניינים... ברור שזה מה שענו לו פחות או יותר... ודווקא בגלל שהוא לא היה בעניינים... דווקא לכן השאלה שלו היתה הכי במקום וההתזה שלו היתה רגלי פעמיו של יעקב...

אתה רוצה להבין עניין?? אחד מן השתים: או תהיה מעורב עמוק עמוק בכל פרטי הפרשיה... תשמע את כל הצדדים... תכיר את הנפשות הפועלות מכלי ראשון ואז תבין...

אם אתה לא יכול להיכנס לפרטי הפרשיה... אני מציע לך להתרחק ממנה כמטחוי קשת... תהיה לגמרי לגמרי מנותק... דווקא כשלגמרי מנותקים... דווקא כשאין לך שום שייכות לכל ויכוח או מחלוקת... דווקא שם אתה הכי אוביקטיבי והכי נוגע בנקודה...

בקיצור: תהיה מה שאתה רוצה... רק אל תערבב!!! אל תהיה מעורב בפרשיות...

האנשים שהכי מסתובבים סחור סחור ולא מצליחים לנגוע בנקודה זה אלה שמערבבים... לערבב פירוש זה לא באמת להכיר את הסיפור מקרוב בכנות... וגם לא לעמוד מרחוק... רק לערבב... לעשות מלאכת "מגיס"... לערבב ולברר ולחשוב שאתה בעניינים... אין לך בן אדם שלא קלט את המפה יותר ממי שמערבב!!! ותדע לך שלכאורה במושכל ראשון לא מקובל לחשוב ככה... כי השכל הישר אומר שמי שמערבב פה ונמצא פה ודש פה... הוא באמת מבין עניין... הוא פה המומחה לענייני המזרח התיכון יותר מכל אחד אחר... אז זהו שלא!!! תשמע לי: אם יש ויכוח במרכז הארץ תשאל את הצפוני או הדרומי שלא מעורב בנושא... דווקא הוא יענה לך תשובה יותר אוביקטיבית...

ושוב: תודה מעומק לב לכל אלו שנענו לבקשת התרומות וההו"ק... שוב אסמיק ואודה לכל מי שנתרם להיות שותף בהוצאות ובעיקר בזכויות!!! ותדע לך שיש זכויות... יש יהודים שמתחזקים... ומי שתרם ותורם נעשה שותף בחיוב הזה ששמעתי שהחפץ חיים התבטא שחיוק בעבודת זה'ה המעשר כספים הכי מעולה...

תודה על התרומות ולא פחות על המחמאות שנתנות כח... אני מתפלל על עצמי שיהי רצון שה' יפטור אותי מלפנות עוד בבקשת התרומות בנושא הזה... הלוואי ולא אודקק בכלל לתרומות... ואם כן אודקק... הלוואי וה' יתן בלב האנשים שיתרמו מיוזמתם... אבל לכאורה אין סיבה שאני אהיה יותר מיוחס כגדולים וטובים ממני שנאלצים לבקש... עכ"פ תודה תודה מעומק לב על אלו שנטלו חלק...

ולמתעניינים...

יש!! יש עדיין צורך בתרומות... יש...

פורים שמח-

בעיצומו של חודש טבת...

בשבוע זה בדף היומי... מדובר בשבוע דפים מלאים וגדושים בדרשות על מגילת אסתר!!! הגמ' פשוט נהפכת להיות מדרש... כמו מדרש רבה... והיא דורשת כל כמה פסוקים במגילת אסתר... וזו נקודה למחשבה!!! משום מה מי שרגיל ללמוד גמ' בעיקר... אנחנו מכירים את אבי ורבה מ... ממה שנקרא "הויות דאבי ורבה..." אנחנו יודעים שאבי ורבה יודעים להתווכח בלומד'ס... בנשים נזיקין... ופתאום אנחנו פוגשים אותם במגילת אסתר!!! גם שם יש לאבי ורבה מה לומר... זה שלאבי ורבה יש מה לומר שם זה לא החייוש הגדול... החידוש היותר גדול ותובעני הוא: שתלמיד חכם אמיתי זה לא אחד שלומד גמ' וזהו... תלמיד חכם אמור גם לדעת ללמוד מגילת אסתר...

לא לקרא... אלא גם ללמוד... בפרט בתחילת האגדות של מגילת אסתר... אם שמת לב יש שם רשימה של כל אחד מהאמוראים איך הוא פתח!!! פתח את הדרשות של מגילת אסתר... ריש לקיש פתח לה פתח להאי פרשתא מהכא... רבי אלעזר פתח לה פתח להאי פרשתא מהכא... כתוב כאן שכל אחד מהאמוראים מסר שיעור כללי גם על מגילת אסתר... והגמ' מביאה טעימה... כל אחד מה הוא אמר בפתח השיעור... כלפי מה הדברים אמורים??

יש אחד שטוען: אני מבין בלומד'ס... לא מבין בהלכה... ואחד אחר טוען: אני מבין בגמ'... לא מבין בפרשת השבוע,

אין כזה דבר!!! מי שיושב ולומד אמור שיהיה לו לכה"פ זיקה לכל חלקי התורה... גם אבי ורבה שהיו מונחים בהוויות של תלמוד בבלי... הם גם ישבו ודרשו את מגילת אסתר... כמובין!!! כמובין שיש כן מושג שלכל אחד יש את החלק היותר חזק שלו... ר' שמעון בן ננס הוא טוב בדיני ממונות... ורבי אלעזר היה מיוחד ביו"ד... ורב חנא בר ביזנא מיוחד באגדתא, וכמובין שר"ע הוא טוב בנגעים ואהלות ונוזפים בו בחיבה ואומרים לו: מה לך עקיבא באגדה, כלך אצל נגעים ואהלות... אבל גם אחרי הנזיפה הזו יש לנו מאות רבות של דרשות שרבי עקיבא דורש לנו באגדה... כי סו"ס זו התורה שלנו!!! ואנחנו אמורים להגיע ולדרוש כל פסוק בדניאל ובדברי הימים... ואמור להטריד אותנו כל יתור במגילת אסתר וזה מימרות מפורשות בגמ',

בקיצור: הדברים פשוטים מאוד... אבל בעיקר מחייבים!!! אין זמן!!! צריך לשבת וללמוד... התורה היא הרבה יותר ארוכה ממה שאנחנו מדמינים... שיהיה ברור: גם מי שילמד דף היומי ויסיים את הש"ס בעיון... יש לו עדיין הרבה מה ללמוד בשאר מקצועות התורה... אז לפחות בהספק של דף היומי נעמוד... פורים שמח בעיצומו של חודש טבת...

למה אני כזה קבע'ער- כבד??

המשך: בקיצור: למי שידוע... הרגשים והתלהבות וכיסופים זה לא דבר שהולך עם לחיצת כפתור... אמנם ביסוד ושוורש העבודה כתוב הרבה פעמים שכשתגיע לפסוק הזה... כאן תתמלא בשמחה עצומה וכשמגיע הרגע של הדלקת נרות תתמלא ברגשות קודש... אבל כנראה שזה היה נכון בייחס ליסוד ושוורש העבודה ועוד כמה יהודים בעלי השגה... אבל אצלי עכ"פ... יש כנראה עוד שותף די פעיל... **זה הסוס!!! הגוף**... שגם לו יש זכות דיבור... ואם הוא עכשיו לא בטעם... לא יעזור שום דבר... אני מנסה להתרגש... מנסה להתלהב ושום דבר לא זז... וזה מעצבן אותי... אאוף גוף... עוף סוס... למה אתה דוחף את עצמך?? תן לי לחיות... תן לי להתלהב ולהתרגש בעבודת ה'?? תפסיק להיות כזה אגרסיבי... תן לי קצת להרגיש שבת קיידיש... תזוז לפינה... תן להרגיש נפשי חולת אהבתך... תן לי להרגיש קצת את נועם הנשמות... כן... לפעמים אני עומד בתפילה ומרגיש כזה אפורי... כזה סתם... בלי שום טעם וריח... ואני חושב לעצמי... אם רק הגוף לא היה מפריע הייתי עכשיו עף!!! כל כולי הייתי רץ כמו איל... יערב לי ידיותיך מנופת צוף וכל טעם... אז למה גוף?? למה אתה עושה לי את זה?? למה אתה מכביד עלי בעבודת ה'?? תן לי כמה דקות של תענוג מול אבא שבשמים...

מישהו מבין על מה אני מדבר?? מישהו מזדהה עם התחושות האלו???

אז זהו שההסתכלות האמיתית היא בדיוק הפוך! זה כמו אוסטרונאוט שהגיע לחלל והוא כולו מבסוט וזחוח... הופה... אני בחלל... ואז פתאום התחיל לעצבן אותו החליפת מגן... אוף... מה זה החליפה המסורבלת הזו... היא סתם מפריעה לי פה ליהנות מהנוף של החלל...

הההלו... לך תסביר לו: אוסטרונאוט יקר: אל תעז להוריד את החליפת מגן. נכון שאתה כעת בחלל ואתה רוצה ליהנות יותר ואילו החליפת מגן מסורבלת ומפריעה לך... אבל אם תוריד אותה... לא רק שלא תהנה יותר אלא לא תחזיק מעמד אפילו רגע אחד בתנאים של החלל...

על אותו משקל: אני מתעצבן על הגוף למה הוא מסרב אותי... למה הוא לא נותן לי להתענג מצחצחות האורות העליונים ולהתבונן במושכלות

וכו'... (יש לי עוד כמה מילים כאלו מפוצצות שאני לא מבין אותם למי שמעוניין שאני ארשים אותו...) אז זהו שלא!!! יש לך טעות!!! אתה חושב שאם הגוף יזוז לפינה אתה תתענג על ה' ותהנה מזיו שכינתו...? היית רוצה!!! אם הגוף יזוז רגע אחד לפינה... אתה תרגיש הכי גרוע בעולם... אתה תרצה למות באותו רגע... (זו הסיבה שהרבה מהנביאים שואלים את נפשם למות...) אתה פתאום תבין איזה חומר הרדמה נחוץ הגוף סיפק לך עד עכשיו... שרק בזכותו הנשמה שלך יכולה להתנהל!!! אמנם על חומר מרדים שהוא קצת מעצבן... אבל דווקא החומר המרדים הוא זה שמאפשר לנשמה להתנהל כאן בעוה"ז... ותכל'ס... המסר העיקרי: שבמקום להתלונן על

הגוף... במקום להתלונן על האפרוריות והכובד החומרי שהגוף מושך אותנו... אדרבה... תבין שהאפרוריות הזו היא מתנה... היא הדרך היחידה לנשמה שהיא יכולה לפעול...

אני אתן לך דוגמא: יש לי קרוב משפחה שהוא חינוך מיוחד... וכשריך לעשות לו טיפול שיניים... זה רק בהרדמה כללית... ומנה אחת של הרדמה כללית זה משהו שעולה 4000 שקל!! רק ההרדמה לבד!!!

ממילא... כשכבר נאלצים לשלם את המחיר הזה... והנה... שילמו 4000 שקל בשביל להרדים אותו לארבעים דקות... כעת מנצלים את ההזדמנות ועושים על הדרך בדיוק דם מקיפות וחיסון של קורונה... (חבל שא"א לעשות את שלושת החיסונים ביחד) ואפילו בציפורן חודרנית מטפלים...

למה?? יש פה נזל יקר!!! יש פה בן אדם שאי אפשר לטפל בו בלי הרדמה... והנה הוא כבר רדום... אז קדימה... "מגלגלים עליו את הכל..."

ככה צריך להסתכל על זה!!! הגוף שלנו זה חומר מרדים שאפשר לפעול איתו אינסוף... אפשר לעשות איתו ניתוחים מאוד נחוצים... לנשמה יש משימות מאוד מאוד חשובות שה' הטיל עליה... אבל זה במבואות כאלו מטונפים ובקוטב צפוני כזה בלתי נסבל לנשמה שהיא לא מסוגלת לפעול... ואז ב"ה הנשמה קיבלה את החומר המרדים... היא קיבלה כן וכך שנים קצובות את הגוף... שהיא יכולה לפעול כל מיני דברים שהיא לא יכולה לפעול בלי החומר הארצי הזה... אז קדימה... רוץ על זה...

במקום להתבכיין ולהתעצבן שהגוף מאפיל עליך... תבין שהגוף הזה הוא המתנה הכי גדולה... אתה רוצה אורות?? רוצה להרגיש חזק?? אל תדאג... עוד יבא יום אשר הוא לא יום ולא לילה... עוד יבא חדר ההתאוששות לאחר מאה ועשרים... ושם אפשר יהיה להיפרד מחומר ההרדמה ואז מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה... אבל עכשיו... כל רגע נוסף שהנשמה מחובר לכמויות של מורפיום... זה הזמן לפעול ולעשות דברים שאי אפשר לעשות אותם בלי הרדמה...

שיהיה ברור: נשמתו הגדולה והנשגבה של יוסף הצדיק שכעת נמצאת בשמי שמים ונהנית מרב טוב הצפון לצדיקים... נראה לך שנשמתו של יוסף יכולה עכשיו לעמוד בניסיון של פוטיפר?? מה פתאום!! ברור שלא!!

לא בגלל שנשמתו של יוסף לא יכולה לעמוד בניסיון... חלילה...

אלא הנשמה לא יכולה להגיע לכזה מחוז... היא לא שודדת את האקלים הסיביתי והרקע הכ"כ לא נקי וטהור שמאפיין את הניסיון הזה... יוסף הצדיק מקנא בך... אתה הבחור הבן עליה שלפעמים יש לך ניסיונות לא פשוטים בקדושה... אתה יכול כעת לעמוד בניסיון שאני לא יכול להגיע אליו!!! אין לי את השחפץ שלך... אין לנשמה שלי את המעיל העבה שנקרא גוף שמאפשר לנשמה להגיע לכאלו מחוזות ומשם להמליך את ה'... ואתה מבין לבד... שבאותה שעה בדיוק... עומד לו אותו צעיר וכולו

מקנא בהליגער יוסף הצדיק... אה... איזה קדושה וטהרה... איזה גיוואליג... אין יוסף זכה להיות מרכבה לספירת צדיק יסוד... ואילו אני מדשדש פה בתוך הרפש והטיט... אני מרגיש טמא וטמא...

לך תסביר לאותו בחור... שזה עובד בדיוק הפוך!!! ההרגשה הזיפתית שלך זה המעיל בעצמו... זה חלק מהתלבשות שמאפשרת לנשמה לפעול אינסוף במחוזות שאלו... אל דאגה... אחרי מאה ועשרים... כשיהיה אפשר להפשיט את המעיל... אז אתה תקבל השגות של צדיק יסוד עולם. אבל עכשיו?? עכשיו אסור לך להרגיש מה הנשמה שלך פעלה בהתגברות הנקודתית הזו... כי חומר ההרדמה זה הדרך היחידה להמשיך לפעול...

זו הסיבה שאנחנו עושים דברים גדולים ובכל זאת לא מרגישים כלום!!! זה מפריע לנו... ובפרט כשמדובר בקדושה... אז בכלל... לא רק שאין הרגשה עילאית... סו"ס הרקע הסיביתי של ניסיון בקדושה כרוך ברגעים הכי אפלים... וגם בנצחונות חלקיות של יצה"ר על הדרך... (כלל ברזל: אין נצחון הרמטי בקדושה!!! אין!! תשכח מזה!!! גם כשיעקב אבינו מנצח את שרו של עשיו... אבל יעקב יוצא צולע על ירכו... וזה לא סתירה שהוא מנצח!!! אין כזה דבר נצח במלחמות בקדושה ולצאת משם כמו מלך... גם יוסף הצדיק ביום הגדול ביותר בחייו שהוא עמד בניסיון הגדול ביותר... היתה שם גם בחינה של נפילה... **וצריך לדעת את זה!!!** כי מניסיון... יש הרבה שמתלוננים ומבכים שהייתה להם נפילה בקדושה... וכשאתה שומע את הסיפור... מתברר שההיפך הגמור, דווקא באותו יום הוא עמד בגבורה בניסיון הכי קשה... רק סו"ס היצר הרע לא יכול לצאת למרי מנוכס... אז הצליח פה ושם לנגוע בכף ירכו... אז יצאת קצת צולע... אבל מנצח!!! כמדומני שאין אחד שלא טועה בטעות הזו!! ויש הרבה להאריך בזה... ואם לא נכתב מאמר זה אלא להערה זו דיינו...) ותבין שאי אפשר כעת להרגיש... כי בשביל שתוכל להמליך את ה' בכאלו איים וקטבים רחוקים... אתה חייב את המעיל החומרי העבה הזה שלא נותן לך להרגיש כלום... תגיד לו תודה שבזכותו מתאפשר לך להמשיך לפעול... ואל דאגה... נאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך... אבל לא פה... לא כעת

כלפי מה עוד!! עוד הדברים אמורים???

קח את הדברים בערבון מוגבל... כי בדרך כלל זה לא נכון...

הרי כך: אחד מהאויבים שלנו בעבודת ה' בפרט ובכל החיים בכלל זה **השחיקה!!!** החיים שוחקים... גם המושגים הכי מרוממים שעליהם אומר השיר: "אם יהודי היה יודע... היה שמח ורוקד מאה עשרים שנה..." אבל תכל'ס, ברוב ערכי הנצח שיש לנו בידיים אנחנו לא שמחים ולא רוקדים... כי נשחקנו... נולדנו יהודים... התרגלנו לעובדה שיש לנו את הזכות לחיות כמו יהודים ולאכול כשר ולהתפלל במנין ולחיות בא"י ולשמור שמיטה וכו' וכו'... התרגלנו לכל מיני טובות וחסדים שה' נתן לנו... וזה נשחק אצלנו!!! ושחיקה זה דבר לא טוב!!! נקודה!! צריך לעשות הכל בשביל לרענן... להתחדש... שכל יום יהיו בעיניך כחדשים... ושווה להשקיע המון אנרגיות ולפעמים לשלם מחירים של כמות מול איכות ולו בשביל למנוע שחיקה...

אמר שזה אידיאלי... אבל יתכן שלרובש"ע יש איזה תכנית מסוימת... יש לו איזה תאריך סיום שדולק ויש לנו לא הרבה זמן עד סיום "המשחק" ולכן צריך לדהור... צריך שיכלו נשמות שבגוף... וצריך להספיק עוד הרבה שעות לימוד וצריך תחרות כי צריך להספיק... כן... זה הספק כמותי!!!

שיהיה ברור... בהישגים איכותיים הרבש"ע משתף אותנו... מצפה מאיתנו שנשקיע... שנגיע לרבדים עמוקים... שנהיה יהודים עמוקים... אבל כשה מגיע לכמות...?? כשפתאום מגזירת החכמה העליונה העסק מתחיל להיכנס לטורבו... כשפתאום צריך להספיק כמויות... כאן הרבש"ע כבר לא מערב אותנו... הוא מציב עובדות בשטח... מביא אותנו לאיזשהו שחיקה שהעסק מתחיל לדהור בלי שליטה... וכאן הרבש"ע מנצח על העבודה...

אז כמובן שהדברים האלו צריכים להיאמר בהסתייגות גדולה!!!

כי שוב: השחיקה היא שלילית!! והיא תמיד תהיה שלילית... גם אם אנחנו יודעים שההשגחה פרטית מגלגלת את זה... זה לא מתיר לנו להיכנע לזה... אני רק מדבר לאחר שזה מה שיש!!! ואנחנו כל הזמן אוכלים את הלב... כל הזמן מרגישים שאנחנו לא בסדר ומלאים בנקיפות מצפון...

בסופו של דבר צריכים העבד והשפחה של גלות מצרים נוסח 2022 לדעת שה' שלח אותנו למצרים הזה... כל הג'ונגל הזה שאנחנו נמצאים בו... וכל הסהרוריות של החיים שלנו שהכל דוהר... צריך לדעת שיש בו איזה בירה שדולקת לאיזשהו יעד... ויש מנהיג לבירה הזו... יש מישהו שמראה לה את הכיוון... זה צועד לאיזשהו מטרה... ועד כמה שאנחנו לא מצליחים לעצור את המירוץ... אז לפחות נדע שזה לא סתם... לפחות נדבר יחד עם ה'... בקיצור: לא תמיד האפרוריות והשחיקה... לא תמיד הם דבר שלילי!!! לפעמים הם דווקא שקט רועם!!!

זה שקט תעשייתי... שקט שמכריז אני ה'... ואני כעת רוצה עבודה... אבל מממזה עבודה... עבודה מסיבית... לא לדבר... לא לחשוב... לדהור קדימה... אז אם אנחנו כבר בלאו הכי נמצאים במקום הזה... אם בלאו הכי אין לנו זמן להיות רגע אחד עם עצמנו... לפחות נעשה את זה עם ה'... לפחות נבין שה' פה מדהיר אותנו ואת הבירה לאיזה יעד נכסף שגזרה חכמתו יתברך... אם לא מצליחים לחשוב!!! לפחות נדע מה לחשוב כשלא חושבים... אם יש כבר אפרוריות ואני לא מצליח לבקוע את החומריות של הגוף... לפחות נדע מה עומד מאחורי הכבדות הזו? למה ה' ברא אותי עם כזה סוס כבד שלא נותן לי להתעדן באהבתך וביראתך? כן... יש גם עבודה שנקראת "ויהי בימים הרבים ההם ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו..." העבודה הזו שלא נתנה להם לחשוב... היא היתה אז עבודת ה' שלהם... ולפעמים גם שלנו... קח את הדברים בע"מ...

כשהרגש נשחק... כבר לא חושבים פעמיים... לא חושבים יותר מידי איך אני אגדל את הילדים... זורמים... סוחבים... יולדים עוד ועוד ותכל'ס בני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו... בקיצור: אומר האור החיים הקדוש: רק בזכות השחיקה הרגשית של עם ישראל... רק בזכות זה נולד עם ישראל... זאת אומרת: השחיקה פה היתה מתוזמנת!!! פה היה צריך שחיקה! זה לא יכל לקרות בלי שחיקה... היית מאמין??

ועל פי זה מסביר האור החיים הקדוש: שזו הסיבה ששבט לוי היו מועטים באוכלוסין... כי הם לא עבדו בפרך... ממילא הם לא נשחקו רגשית... ומי שהרגש שלו לא כהה!!! הוא לא מסוגל לגדל שישיות במצרים... (וזו הסיבה שדווקא עמרם משבט לוי גירש את אשתו)

האור החיים הזה הוא פצצה גרעינית... הוא פשוט הופך לנו את הראש... אנחנו בטוחים ששחיקה רגשית היא דבר שלילי בכל מחיר... וזה נכון שזה דבר שלילי... אבל קח בחשבון שבסופו של דבר הרבש"ע מנהל את העולם... ואם יש שחיקה רגשית שאנחנו לא מצליחים בשום אופן להתגבר עליה... קח בחשבון שיש פה גבוה מעל גבוה... יש פה רצון ה' שיכול להיעשות רק באמצעות השחיקה הרגשית!!!

זה לא סוד שבדור שלנו הכל נעשה מהר... כל האופי של התנהלות הוא אופי כמותי!!! לא איכותי... זה טוב? לא!!! זה גרוע?? כן...

אפשר להחזיר את הגלגל אחורה?? לא!!! נקודה!!!

אם ככה... מותר לנו לקחת בחשבון שבסופו של דבר ה' רוצה לרז עניינים... מה שנקרא "מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות" ובשביל שדברים יקרו מהר... צריך לפעמים שחיקה... בשביל שעלון אז נדברו יצא כל שבוע... צריך שאדון אז נדברו לא יתרגש עד אימה מכל מאמר שהוא כתב... אחרת הוא יכתוב מאמר בשנה!!! בשביל שהעלון הזה יגיע למלא מלא אנשים... צריך שאני לא אתלהב שהוא הגיע בסה"כ לשלוש מאות אנשים... האם זה נכון שאני לא מתרגש מ-300 אנשים שמתחזקים?? ממש לא נכון!! זה גרוע!!! כי מספיק אפילו יהודי אחד שמתחזק... אז למה לא מספיק לי שהעלון הזה מופץ בחיפה וזכרון יעקב ועוד איזה קרית מוצקין כזה?? כי... כי כנראה שהרבש"ע רוצה שיהיה מלא מלא מלא... ובשביל שיהיה מלא צריך שאני אשחק!!! וזו הסיבה שכל מי שפותח ישיבה הוא לא רגוע עד שיהיה לו חמישים בחורים בשיעור... ומי שפותח איזה ארגון צדקה נקודתי... הוא לא נרגע אז שזה נהיה בפריסה ארצית... מה קרה?? אתה לא יודע להעריך עשרה אברכים שיושבים ולומדים?? אתה חייב שיהיה לך רשת כוללים??

מה התשובה? זה לא בסדר!! זה שחיקת רגשות... אבל מי אמר שאנחנו קובעים... אולי הרבש"ע רוצה פריסה ארצית... ובשביל זה הוא שוחק אותנו... למה כל אשה צעירה שרק מתחנתת יש לה עיניים גדולות והיא רוצה שבעלה ילמד כככל היום... מה רע בשעת לימוד שיהודי של פעם למד עם כל הלב?? אז יש כל מיני תשובות... אבל קח בחשבון שאחת מהתשובות היא: כן... זו שחיקה של איכות בשביל כמות!!! אף אחד לא

אבל!!! אחרי שעשינו הכל... ואחרי שזה מה שיש... והשחיקה היא עובדה מוגמרת!!! צריך לדעת שלפעמים השחיקה היא חלק בלתי נפרד מההשגחה פרטית... לפעמים ה' רוצה שיקרה כאן בעולם כל מיני דברים שהם יכולים לקרות רק באמצעות שחיקה... והדוגמה הראשונה היא כמובן הגוף העכור והחומרי שלנו... שכאמור... האפרוריות שלנו שנובעת מהגוף העכור זה לא רק בעיה... זה בעיקר מעיל הגנה!!! צריך פה את הכבדות שלו בשביל לאפשר לנשמה להמשיך לנהל סדר יום על כמה כדורי אופטלגין... אז זו הדוגמה הראשונה... אבל יש עוד כמה דוגמאות... אני אשתמש בדוגמה מבהילה שקשורה לפרשת שבוע וכמדומני שמתאימה לדור שלנו: האור החיים מחדש: שכשישראל ירדו למצרים... גזרה חכמתו יתברך שתוך עשרות שנים בודדות המשפחה הקטנה של השבעים נפש תהפוך להיות עם שלם!!! בשביל שזכה דבר יקרה צריך ש"בני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו" ששה בכרס אחד... בקיצור: ה' כעת רוצה שעם ישראל יתרבו כמו... כמו להבדיל שרצים... בקיצור: כמויות מטורפות... דא עקא: שאם אכן ככה... המשמעות היא שלכל משפחה ולכל בית אב הולך להיות כעת **עשרות** ילדים... ואתה מבין לבד ששני הורים שיש להם עשרות ילדים בהפרשי גיל צפופים... הם לא יכולים לגדל אותם... אי אפשר לגדל 15 תינוקות שכולם מתחת גיל שלוש ועוד כולם מטופחים!!! מילא תאומים... מילא שלישיה... אבל שישיה ועוד שישיה ועוד שישיה וכולם פחות מגיל שלוש... רק לגזור להם ציפריים זה יום עבודה... תחשוב שצריך גם להלביש לחתל ולרוחץ ולהאכיל... בקיצור: ששה בכרס אחד זה מתכון בדוק לכמויות מטורפות של ילדי רווחה שמתגלגלים ברחובות ומחטטים בפחי אשפה וגדלים כמו אומללים... טוב... דווקא הפרט הזה לא מטריד את הרבש"ע... כי אל תדאג... הרבש"ע בכבודו ובעצמו עוד יטפח את התינוקות האלו... (וכאן יש את כל המדרשים אין שלכל תינוק נבראו שני אברים של חלב ודבש וכו' וכו'... בקיצור: ה' טיפח אותם מאוד מאוד...) **אבל יש בעיה אחת!!!** מה נעשה עם אותה אמא טובה שיש לה **לב של אמא**... ורגשית!!! רגשית היא לא מסוגלת ללדת ילדים ולהזניח אותם ככה... ותחשוב: שעם ישראל עוד עבדים נרצעים... ואבא ואמא עובדים בפרך מהבוקר עד הלילה... ועוד ללדת שישיה ולהשאיר אותם במעון... סליחה בבית... וללכת לעבודה??? בשביל מה? בשביל שגם הם יגדלו עבדים מסכנים שיזרקו אותם ביאור או ישימו אותם בטיט בבנין??? למה ללדת לבהלה?? (אז שוב: הרבש"ע יסתדר עם הבעיה הזו... הוא יטפח אותם... אבל מה עושים עם האבאלע והאמאלה שאמורים ללדת אותם... אין גורמים להם... שהם לא יסרבו רגשית???) אומר האוה"ח הק': מה עשה ה'?? ה' גלגל שלעם ישראל יהיה **שחיקה רגשית**... העבודות עשתה את שלה... תכבד העבודה על האנשים גרמה שלא היה להם זמן לא לחשוב ולא להיכנס לרגשות עמוקים... בקיצור: שנת 2022... האמא קמה בשש בבוקר... שמה את הילדים במעון של שפרה ופועה... חוזרת בשעה חמש הרוגה... והם עומדים לה על הראש... והיא מחכה לרגע שהם ילכו לישון... כשהם קמים היא מלבישה אותם מהר מהר ושוב שולחת אותם על טיל למעון... וחוזר חלילה... כשככה זה נראה אין שום בעיה ללדת עוד שישיה ועוד שישיה...

מה העניין לעסוק בתורה דווקא

בליל שבת??

יש עניין מאוד גדול ונשגב לשבת ולעסוק בתורה בלילות שבת של החורף... נאמרו בזה דברים נשגבים מאוד... מה באמת העניין לעסוק בתורה דווקא בליל שבת??

אז אני מבקש סליחה שאני מייבש את העסק... העניין הוא פשוט מאוד: לילות שבת של חודש טבת הם מאוד מאוד ארוכים!!! ומי שיקבל החלטה שהוא מנצל את השעות האלו לעסק התורה הוא ריוח שעות מלאות וגדושות של לימוד התורה שמתן שכרה כנגד כולם... ומי שלא יחליט את ההחלטה הזו... מה יקרה?? לא יקרה כלום... הוא בסה"כ יפסיד את המכרה זהב הזה... מה יש פה להוסיף???

אין בעיה... אם מאוד תרצה שאני אביא לך כל מיני ציטוטים מספח"ק במעלות עסק התורה בשבת... נו... או אצליח לגבש משהו... אבל עזוב!!! למה להגיע לזה?? בא נדבר ישר ולענין: מגיעים מהתפילה בשעה 5.40, סעודת שבת שעתיים ורבע... או שעתיים וחצי... שמונה או שמונה וחצי אנחנו כבר אחרי סעודה... תכל'ס... מה אני עושה עכשיו עם עצמי משעה שמונה וחצי עד... עד שמונה בבוקר מחר??

כאן יש קלפי!!! אתה תחליט באיזה מפלגה לשים את הפתק שלך... או שאני מחליט לנצל את ליל שבת ולהפוך אותו למכרה זהב של סיכום של כמה שלמדתי בשבוע האחרון או לימוד שנים מקרא בעיון... (סו"ס פרשיות האמונה וכו')

או שאני מחליט להתיישב בסלון על ערימה של ארבע מאות דפים של שבועונים חרדיים עם 200 גרם פיצוחים (אבטיח עולה חמש תשעים, ושחור עולה 2.40... אני שייך למגזר של הגרעיני דלעת... זה הגרעינים של הפפונג'וס...) אתה תחליט איך הליל שבת הזה יראה!!! ובעיקר איך הוא יסתיים?? האם הוא יסתיים בכמה דפי גמ' שזה קנייני נצח שמי שטעם פעם מה זה לימוד גמ' בליל שבת יודע על מה מדובר... או שהליל שבת הזה יסתיים עם שפתיים דולקות (מהמלה של הפיצוחים) ובקיאות מבהילה בפרשנויות של כל המושעוממים האפשריים במהלכים של הראש ממשלה... שקה בחשבון... שמה שאתה עושה עכשיו זה בדיוק מה שגם שהוא עושה... נו... אז תגיד לי: יש מה להוסיף פה?? יש מה להביא ציטוטים נוספים כמה מעלת הלימוד בליל שבת דייקא? מה... אנחנו ילדים שצריך להביא אותנו לבית המדרש עם ופלים והגרות? עזוב כעת את מתן שכרה... עזוב כעת את גודל מעלת הלימוד... תעמיד את האופציה השניה מול העיניים שלך...

איזה אבא היית רוצה שהילדים שלך יראו?? אבא שהלך ללמוד או אבא ש... שהילד מתחנן שאבא יתן לו את העיתון (כי יש שם קומיקס) ואבא לא מסכים... כי הוא עוד לא סיים?? **הרי שלנו לפנינו!!! אנחנו נחליט איך יראה ליל שבת בבתינו...**

אנחנו נחליט איך יסתיים ליל שבת בבית שלנו... אנחנו נחליט האם הצורה של שבת שלנו תראה יותר מרוממת או שתראה כמו שהיא נראית אצל יהודים חלשים?? ואיך ויל גמור...

המשך... הדרך לירושלים... מבחן 'תיאוריה' ושילוט תמוררים לאורך הדרך.

שבוע שעבר ליוונו ארבעה בחורים מישיבת ידפת בדרום לבית ה'... והפעם זה הבה"ח יהונתן הלוי שהגיע תורו לזכות להיות מהשומרים בשערי העזרה... כמו כן אבייתר שמדוע בני פרעוש שיש למשפחה יו"ט של קרבן עצים, יענקו שמוכרח לנוסע לירושלים להשתתף במעמד המנחת חינוך של האחיין... ואחרון שליומי שנוסע להקריב חטאת ואשם תלוי... עד כאן תקציר משבוע שעבר...

טוב... יצאנו לדרך... יהונתן הלוי הוא המדריך... כן... סו"ס הוא לוי!!! הלויים מכירים טוב טוב את הדרך לירושלים... לא רק בגלל שהם עולים הרבה לירושלים... אלא בעיקר בגלל שיש להם ידע עדכני בשבילי הטהרה המסומנים מתוקף תפקידם... (סו"ס הם אחראים על "טומאת מקדש וק"י יהודי מנדחי ישראל שהתבלבל או נשאר ע"ה ושבת לו התעצלו מללמד אותו איך ליהיט או לא תרחו לעדכן או להתאים לו מסלול ושביל טהרה בדוק מביתו ועד ירושלים... שבת לוי עלולים לשלם על זה בקיצור ימים... זו חטת הביטוח הקבלנית לענייני היחסים בין ישראל לה'... נתונים נתונים המה לי...) אשר ע"כ ללכת לירושלים עם יהונתן זה מאתגר... הוא מכיר גם דרכי קיצור שעדיין "לא עברו רשמית בחוק"... והשנה בכלל... יש דרכי קיצור שרק השנה אפשר לממש אותם... אל תשכח שבימות החורף מהגשם השני ואילך אסור להלך בשדות "שגדלה התבואה וקשה לה דישת הרגל..." (מהלכין בשבילי הרשות עד שתדר רביעה שניה, תענית ו) אבל השנה זה שמיטה וספיחין בלאו הכי אסורים אז אפשר להמשיך ללכת בשדות... אז יהונתן לקח אותנו בכל מיני דרכים עקלקלות... אמנם שקענו בבוץ אבל כעת גם דרך המלך משובשת ומלאה בוץ... (אל תשכח שבא' באדר מתחיל השיפוץ השנתי של הדרכים המובילות לירושלים... האם זה יהיה עוד חודשיים או עוד שלוש... זה כבר תלוי אם יעברו את השנה או לא... יותר נכון: זה תלוי מתי יחליטו לעבר את השנה... יתכן שזה יוחלט רק ברגע האחרון) בדרך עברנו בכל מיני פרדסים וכרמים... ויהונתן הסביר לנו כל מיני דברים מעניינים... ואז הגענו לאיזה כרם מטופחת כזו ומושקעת... יהונתן פתח את השער כבקי ורגיל... בואו... בואו תכנסו אחרי... אתם רואים את הכרם הזה... במקרה אני מכיר את בעל הכרם הזה... מכיר אותו טוב טוב... עבדנו פה קשה!!! הסיפור הוא שהבעלים של הקרקע הזו... חלק מהשדה שלו היא בחזקת שדה שנחרש בה קבר שזה נקרא "בית הפרס" ומי שנכנס לתוכה **ברגליו** טמא בטומאת מת... שמא הסיט עצם בגודל של שעורה... (למעט מי שנכנס לשדה כשהוא רוכב על חמור או שמישהו עושה לו "שק קמח" אז הרכב נשאר טהור... כי עצם כשעורה לא מטמא באוהל... רק במגע...) והבעלים הזמין אותנו כבר לפני כמה שנים שנבא בתור שבט לוי ונטהר לו את בית הפרס... כי יש תכנית מגירה שהלכים להכשיר פה עוד טביל טהור על מנת לחבר עוד כמה וכמה כפרים קטנים לציר המרכזי שעולה לירושלים... ולכן היה לזה אפילו מימון מלשכת המקדש... (אל תשאל איך מטהרים בית הפרס... בהזדמנות אחרת נדבר על זה... מה שכן... זה סיפור רציני... מה שבטוח עד היום אותם בני כפרים שהיו גרים פה לא היו יכולים לעלות לירושלים בלי לעבור בבית הפרס... אז נכון שהם בני כפרים שקוראים ב"א את המגילה... אבל אז מה... לא מגיע להם לצאת מבית טהורים לקרבן פסח... מה... הם חייבים לצאת טהורים ורק להתחיל לטנות טהורה מחרדך... לכן דואגים גם להם...)

עכשיו אם שמתם לב... מצד ימין יש פה כרם אחד שמוקף **במלא מלא שברי רעפים**... זה נראה כמו איזה ציון של צדיק... (מכיר את הסגולה הזו ששמים רעפים וכותב עליהם משהו וכו'??) ומצד שמאל... שימו לב: יש כרם שמוקף דווקא **לא ברעפים** אלא **ברגבי אדמה** **בבוהים** סביב סביב... מה זה?? מה זה הדבר החשוד הזה??

אז ככה: כמו שבכביש יש כל מיני מוסכמות של תמוררים... אי כניסה... עצור... חניה וכו' וכו'... ככה גם בארץ ישראל... בשדות ובפרדסים יש כל מיני קודים הלכתיים... תמוררים שחכמים תקנו שמסמלים משהו שמי שבקי בדרכים (כגון לוי) יודע לזהות... אז זהו!!! שהסיפור הוא שאנחנו בשנת השמיטה... ובשנת השמיטה כל השדות הפקר... כולם מגיעים... לוקחים מכל הבא ליד... דא עקא!!! שזה לא לגמרי מכל הבא ליד... סו"ס אל תשכח שיש פרדסים שיש בהם נטיעות חדשות של ערלה... וערלה אסור לאכול גם בשנת השמיטה!!!

עכשיו... הסיפור היה ככה: אנחנו עבדנו פה קשה... היה זה בחודש איר סיון של שנת התשע"ב... סיימנו סו"ס לטהר לו את השדה... והנה בחודש אב הוא הזמין אותנו לנטיעה של שמחה... מה יש? החלטתי לנטוע פה כרם... נישאתי אליו בשקט ואמרתי לו: תקשיב... תשמע לי... לא כדאי לך... ולמה? כי תסתכל צעד אחד קדימה... עכשיו חודש אב התשע"ב... אם אתה נוטע עכשיו כרם... זה אומר שיש לך כעת שלוש שנים ערלה... ואז מגיע שנה שלימה של כרם רבעי שאתה אמור לקחת את הפירות ואוכל אותם בירושלים... עכשיו אם תעשה חשבון... השנה של כרם רבעי יוצאת בדיוק בשנת השמיטה- שנת התשפ"ב!!! חבל לך... אתה מפסיד את הכרם רבעי... במקום שיהיה לך שנה שלימה של "נופש בחיק השכינה" שיש לך כמויות של ענבים שאתה פודה אותם ועולה לירושלים לאכול מפריה ולשבוע מטובה... במקום זה השדה נהיית הפקר... ואין לך רשות לקחת ממנו יותר מכל אחד אחר- מזון ג' סעודות... ממילא לנטוע כרם בדיוק שלוש שנים לפני שנת השמיטה זה... זה לא כדאי... זה לא חכם... הוא הקשיב לי... שמע את הטענה שלי... חשב כמה דקות ואז הוא אמר לי: עזוב... שיהיה... בא נשאיר את זה ככה... אז לי לא יהיה שנה שלימה של חגיגה בירושלים... אבל לכה"פ לכל כלל ישראל שיבואו לכאן ויקחו מהכרם בהפקר... לפחות להם כן יהיה כרם רבעי... לפחות הם כן יריוחו נופש ב"אתר די ביה יחדון רוחין ונפשין??" בחטא!!! אז שכלל ישראל יהנו... מגיע להם...

והוא הלך על זה... והנה- המשך יהונתן... אתם רואים?? רואים את השדה מימין שמוקפת קזוזות אדמה... קזוזות אדמה זה תמורר שמראה שהנה לפניכם כרם רבעי... שזה אומר שנכון שכעת שנת השמיטה והכל הפקר ואפשר לקחת... אבל חייבים לפדות את זה כמו מעשר שני... ולעלות את הדמים ולאכול בירושלים... **אבל!!! מה אתם חושבים- המשך יהונתן בחיורך**... אתם חושבים שהבעל הבית נשאר חייב?? שנה לאחר-כך- בשנת התש"פ הוא שוב הזמין אותי... ואמר לי: אתה זוכר ששנה שעברה אמרת לי שלא כדאי לי השנה לנטוע כרם... ועדיף לחכות לשנה הבאה?? זוכר שאמרתי לך עזוב... שיהיה לכלל ישראל רבעי... אז הנה... כעת!!! כעת אני רוצה לגשת לפעמימה הבאה... אני רוצה שתטהר לי עוד כמה דונמים בשדה ואני רוצה שוב לנטוע כרם... כרם כזו שהשנת רבעי שלה תהיה כבר בשנה השמינית ואז גם המשפחה שלי לא תקופח. יהיה לנו פה שנה שלימה של "יוזמרון לך שירין ורחשין בירושלם קרתא דשופריא"

אז הנה... סיים יהונתן ואמר: הרי שלכם לפניכם!!! יש פה שתי כרמים!!! הכרם מימין זה הכרם הראשון שטיהרנו לו בתשע"ב... והנה... כעת היא כבר אוזחת בשנת רבעי ולכן היא מוקפת בקזוזות **אדמה**... אבל מצד שמאל זה כבר הפעימה השנייה... זה הכרם שהוא נטע בחודש אב התש"פ... לפני הקורונה... ולכן הכרם הזה עדיין **בתוך** שנת ערלה... ולכן התמורר שלה זה רעפים!!! כשאתה רואה בשנת השמיטה שדה מוקפת רעפים זה אי כניסה!! זה אומר שנכון ששנת השמיטה... נכון שהכל הפקר... אבל זה לא... זה ערלה... איסור הנאה... עכ"פ עברנו בשדה... יהונתן העביר אותנו בתוך הקזוזות אדמה של הכרם רבעי... אל תשכח שאנחנו עדיין בחודש טבת... הכרם בלאו הכי מת לגמרי בעונת החורף... רק ב"ב" בשבט מתחיל רק החנטה... כך שכל הקזוזות אדמה והשברי רעפים... כל זה מתחיל להיות ולוונטי רק לקראת הקיץ... ואנחנו עוד בעיצומו של הדרך לירושלים... אגב: את התמורר העיקרי שכחתי לספר... יש צבע אדום!!! צבע אדום של סיקרא זה אומר שהדרך הזו בטמא ודאי!!! וזה הדבר שכעת הכי מלחיץ אותנו והכי ולוונטי בשבילנו... כי אנחנו טהורים ובדרך לירושלים... אולי עד שבוע הבא כבר נגיע לירושלים... נעדכן...

האם שייך פאנאטיות אצל מודרניים ופתוחים??

זכיתי להיות מקורב להגאון ר' עזריאל טאובר זצ"ל בשנתיים האחרונות לחייו... הייתי מאוד קרוב ופתוח איתו אבל רק בשנתיים האחרונות...

אבל עוד הרבה לפני כן... הרבה לפני שהיכרתי אותו מקרוב... תמיד ידעתי שיש שני רבנים מאוד פאנאטים ושמרנים... אחד זה ר' שמשון פינקוס והשני זה ר' עזריאל טאובר ושניהם מתנגדים אפילו לקריאת לעיתונים... לא תגיד לי מחשבים ואינטרנט... גם לא שבועונים חרדיים... אפילו העיתונים הכי חרדיים... **גם לזה יש להם התנגדות!!!** ככה תמיד ידעתי... ותמיד זה הפריע לי. כל פעם שהייתי לוקח עיתון חרדי בידיים... קצת להתעניין מה יש... מה מתקדם... מי נגד מי... הייתי רואה מול העיניים או את ר' עזריאל או את הרב פינקוס שמסתכלים עלי בעין עקומה... וזה היה מרגיז אותי... **מה יש? מה? גם זה אסור??** מה זה הפאנאטיות הזו?? מה בסה"כ רצינית... להיות קצת מעורה בענייני העולם... מה... נגזר עלי להיות לגמרי מצומצם ומנותק מכל העולם?? מה העניין להישאר במערה בראש קטן שלא יודע כלום??

חלפו שנים והנה זכיתי להכיר את ר' עזריאל טאובר באופן אישי... ואז הייתי בהלם!!! גיליתי שהאחרון שאפשר לומר עליו שהוא מצומצם ופאנאט זה היה הוא... הוא הבין בענייני העולם הרבה יותר מהמבין הכי גדול שאתה מכיר... זה פשוט לא הסתדר לי בראש!!! ציפיתי שאדם כזה שהוא עד כדי כך פאנאט שהוא לא קורא עיתונים... ציפיתי שהוא לא יבין כלום כלום בענייני העולם... והנה אני מגלה מולי איש העולם הגדול, מבין בכלכלה, ערך סמינרים בכל קצוות תבל כפשוטו... **ואז שאלתי אותו פעם בכנות:** איך זה הולך בידך?? מצד אחד לא לקרא עיתונים ומצד שני להבין בכל נושא ולהכיר טוב טוב את העולם??

ואז ר' עזריאל צחק וזען עלי. אתה לא מבין!!! לא לקרא עיתון זה לא במקום של פאנאטיות!!! אלא במקום **ההתמקדות!** אני לא מתעסק ולא נוגע בדבר שלא מקדם אותי ליעדים שאני הצבתי לעצמי!!! ואז הוא הסביר לי: אני לא מחובר לאינטרנט לא בגלל שאני הונגרי פאנאט... אדרבה... אצלי זה מגיע ממקום של **בינסמן!!!** מה פירושו??

הוא הסביר לי: איש עסקים אמריקאי... כשהוא קם בבוקר ונוסע למשרד שלו במנהטן... נראה לך שהוא קורא עיתון?? מה פתאום... (רק בישראל יש זמן לקרא עיתונים ולהקשיב לפרשנויות ולהתקשקש איתם...) אבל איש ביזנס אמיתי שצריך לעשות כסף!! אם הוא באמת נחוש לעשות ביזנס אז הראש שלו שם!! כל כולו ממוקד... כל כולו דרוך וחדור למטרה אני רוצה כסף... הוא מגיע למשרד... ואם יש לו צינתוקים מכמה קוי נייעס... הוא עונה להם?? **לא!!!** למה לא?? כי הוא פאנאט? כי הוא קיבל ע"ע חיזוק לא להקשיב יותר לקוי נייעס?? **לא!** ממש לא!!! רק מה?? הוא איש ביזנס!!! כשאמריקאי מחליט לעשות ביזנס... הוא חדור כמו חייל קרבי... הוא מבין שהשוק אכזרי... והוא יודע שהוא מוכרח להיות מרוכז וממוקד ולכן הוא לא יתן לאף אחד לא לעקוץ אותו... ובעיקר לא להפריע לו לדהור קדימה עם העיסקה שהוא כעת מקדם!!! שים לב: אנחנו מדברים כעת על **איש עסקים גוי!** במשפטים האלו אין שום שייכות לידידישקייט וכו'... זה פשוט ריכוז במטרה... **אמר לי ר' עזריאל זצ"ל: תבין:**

להיות מחובר לקבוצות וואצפ ולנייעס ולמידע ולפוליטיקה... הבעיה פה זה לא עניין רוחני!! בדיוק ההיפך!! זה הוא שכן בן אדם מוצלח שיועד לנהל את עצמו או לא... מוצלח זה אחד שיועד להתמקד במטרות שהוא הציב לעצמו ולא נותן לכל מיני הסחות דעת להפריע לו...

וכאן מתחיל הסיפור שלנו כעובדי ה'! ה' שלח אותנו לעולם הזה!!! למה?? לא יודע... מה שבטוח... **יש לי שליחות!!!** אני פה בשביל לעשות משהו... מה בדיוק?? לא משנה מה תהיה המסקנה... אבל מה שזה יהיה- מה שאגיע למסקנה שזה מה שה' רוצה ממני... אני צריך להתמקד בזה... גם אם החלטתי שה' רוצה ממני שאני אהיה בינסמן אז אני צריך להתרכז בזה ולא לתת להסחות דעת להוציא אותי מזה,

זה מה שהקב"ה מצווה את אדם הראשון: תן דעתך!!! אל תקלקל ותחריב את עולמי... מה כתוב כאן?? כתוב כאן שבשביל להחריב את העולם לא צריך לקחת פטיש ולשבור אבן אבן... מספיק שאתה **לא נותן את דעתך!!!** מספיק שאתה מסיח את דעתך... ואתה כבר מחריב את העולם... זה כמו תינוק בן שבע ימים... האם בשביל שהוא ימות ח"ו צריך שאמא שלו תחנוק אותו?? לא... מספיק שאמא שלו הלכה לטייל והשאירה אותו רעב ובוכה... זה מספיק... לא צריך סימני התעללות... **על אותו משקל: העולם שלנו צריך נתינת דעת!!!** צריך להתרכז בקיומו של עולם!! במה שמוטל עלינו... מי שמסיח דעת ומתעסק עם מה שלא נוגע אליו... הוא מקלקל ומחריב את העולם... **זה כל הסיפור!!!**

בשבילי זו הייתה גישה מאוד מחודשת לי... אני תמיד ידעתי שהנידון כן אינטרנט לא אינטרנט... זה עניין של פתיחות או סגירות... אם אני חרדי חזק אז נדרש ממני לפרוש מענייני העולם ואם אני מודרני אז למה לא... **פתאום מגיע כאן ר' עזריאל ומגיע מזוית אחרת לגמרי!!!** לא קשור לצדקות... לא קשור לפאנאטיות... אתה יכול להיות איש עסקים במנהטן... אתה יכול להיות האדם הכי מעורה בענייני העולם... אבל אין לך רשות להסיח דעת מהשליחות שלך... תן דעתך- אחרת אתה מקלקל ומחריב את עולמו של ה'... והכי הכי: את העולם הפרטי שלך!!

בשבילי זו הייתה גישה מאוד מקורית ומעניינת... אבל!!! פתאום מצאתי שזה חובות הלבבות מפורש... לרבינו בעל חובות הלבבות יש שער שנקרא "שער הפרישות!!" והוא מחלק את הפרישות לשני חלקים... החלק **השני** של הפרישות באמת מוקדש דווקא לעובדי ה'... אבל החלק הראשון של הפרישות בכלל לא שייך ליהדות!!! רק מה?? זה הנהגת ישובו של עולם!!! זה לישנו (עם פירוש קל): **הפרישות הכוללת היא הנהגה להקנות גופנו ולמנוח הסדר הטוב של עניינינו הגשמיים** וכאשר גבר היצר על השכל ונמשכה הנפש אליו יש באדם נטיה אל הרביינים המביאים להפסדת עניינו וריסתו גורף ונצטרך עבור זה למידת הפרישות מן התענוגים והמנוחות כדי שישתוו ענייניו ויהיו דברים על גופו בעולם הזה... עיי"ש בתחילת שער הפרישות... בקיצור: בעל חובות הלבבות מגדיר שמידת הפרישות הבסיסית זה בסה"כ להיות בן אדם עקבי!!! החלטת משהו? הצבת לך קו ברור? יש לך תכנית בחיים?? אז זהו שתדע לך שיש כל מיני הסחות דעת שיכולות להפריע לך ולקלקל ולהחריב אותך ואת כל העולם כולו... ולכן תן דעתך!! תן גבולות!!

זה הסיפור של המאבק שלנו בתור חרדים מול פגעי הטכנולוגיה!!! כן... יש בזה משהו מאוד מבלבל... ישנה תחושה חזקה שהמאבק נגד פגעי הטכנולוגיה זה מאבק על רקע דתי ושמרנות חרדית... **זה לא נכון!** מי שחושב שפגעי הטכנולוגיה זה בעיה של עריות ולשה"ר... הוא איבד את הנקודה... **זה בעיה אנושית נטו!!! זה תיקונו של עולם נטו!!!**

ואני חושב שאם רק היינו קולטים את הנקודה הזו שמידת **הפרישות** ברמה הבסיסית שלה היא בכלל לא קשורה לרוב מאה שערים ולא לעומס דת... אלא זה נטו עניין של פרקטיקה של בן אדם מוצלח שתופס את המושכות ולא נותן לאחרים שיעקצו אותו... תסכים איתי אם היינו מפנימים את הפרט הנקודתי הזה... כל ההתמודדות שלנו מול פגעי הטכנולוגיה היתה נראית אחרת לגמרי... **ונדמה לי שהפרט הזה קריטי!** (כי סתם ככה... עצם הדבר להפיל על היהדות תיקים מיותרים זה... זה לא חסר לנו) תוציא מהראש!! הסיבה שאני ואתה צריכים להציב לעצמנו גבולות מול הטכנולוגיה... לא בגלל שאנחנו עבדי ה'... אלא זה הרבה הרבה לפני כן... אלא בגלל שזה מקלקל ומחריב את עולמו ועולמו של ה' ---

אין לי ברירה... ברשותך: אני נאלץ להשתמש עם דוגמא ממש לא סימפטית... אני מכין אותך מראש... אני הולך להרגיז אותך... אבל אני חושב שזו הדרך היחידה איך להחזיר את המסר בשיא החדות שלו...

אני מכיר חילוני עובר ישראל שיש לו!!! יש לו את מידת הפרישות... אתה יודע מי?? לא פחות ולא יותר צאר האוצר!! מדובר בעובר ישראל ורשע ואכזר ו... ונעצור כאן... אבל זה לא סתירה שיש לו את **מידת הפרישות!!!** מה נעשה... מה שיש לו יש לו!!! **ואיפה רואים את זה??** מהקו הברור שלו לאורך כל הדרך!!! אם שמת לב: יש לו מהלכים דורסניים משלו והוא עקבי איתם עד הסוף... לא רואה ממטר... הוא לא מאפשר לשום לחץ ציבורי להזיז אותו מההחלטות שלו... וזה סוד הכח האגרסיבי והרסני שלו להיות מפרק ממשלות ולזרוע הרס ושלאה בכל הנקודה בדרכו... אתה יודע מאיפה יש לו את הכח הזה?? לא דתאמין!!! **יש לו פלאפון כשר!!!** ולא סתם... **זה עקרוני אצולו!** הוא מכריז את זה עקרונית!!! (כמה אני מאמין לזו זה עוד סיפור... אבל מההתנהלות שלו זה באמת נראה ככה) ואתה יודע למה יש לו פלאפון כשר?? לא בגלל שהוא צדיק... ולא בגלל שהוא רוצה שיקבלו את הילדים שלו בחידו... **אלא מאי?**

הוא פשוט רוצה להיות עקבי במהלכים שלו!!! והוא יודע שאם הוא יהיה מחובר לרשת... והוא יחליט משהו מקומם הוא יקבל 2000 מיילים נזעמים וזה ירכך את העמדה שלו... אז הוא לא נותן לזה לקרות!!! אם אני החלטתי משהו... אני לא אתן לעצמות של 5000 הודעות נזעמות להזיז אותי ממה שהחלטתי... אם אני הכרזתי מה הדרישות שלי לפני הבחירות... אני לא אתן לחודש וחצי של משא ומתן קואליציוני מתיש ולמסיבות עיתונאים וללחץ ציבורי כבד לגרום לי לחזור בי ולהתרכך... ולכן אני אנתק פלאפוני... אני אצא לחו"ל... ואתם תעמדו על הראש ותנסו לתפוס אותי ולשכנע אותי ואני לא אתן לכם!! אני אתנתק כי אני רוצה להיות עקבי במהלך שלי וזה מה שיקרה...

אני יודע שאם אני אהיה מחובר לרשת... כל רגע אני אומרים עלי בסקרים ומה מדברים עלי ברשת ולפי זה אני אזגזג... ואני לא מעוניין... הגאווה שלי לא נותנת לי להיות מושפע ולכן יש לי פלאפון כשר...

הנה לך מידת הפרישות!!! כמובן שבמקרה הזה זה בא לידי ביטוי במקום הכי לא סימפטית... בבחינת "אני הכבדת אתי את לבני..."

אבל הבנת למה השתמשת דווקא בדוגמא הזו?? כדי שתקלטו עד כמה מידת הפרישות בתור **מידה**, אין לה שום קשר לדת ויהדות... זו בסה"כ תכונה **שנדרשת** לאדם שרוצה להיות איתן בעמדותיו! ממוקד בעקרונותיו ולא נותן לכל מיני נישות צדדיות ולא ענייניות להתערב לו בשיקולים ולהסיח אותו מההתמקדות ביעד שהוא הציב לעצמו... יש לנו נס שהוא החילוני היחיד שיש לו פלאפון כשר... אם היו שני חילונים כאלו... רח"ל... לא נשתייר משונאיהם של ישראל שרדי ופליט...

מכל מלמדי השכלתי!!! אם לא השכלנו ללמוד את מידת הפרישות מהדמויות הנכונות והנאצלות... אז בואו נלמד אותם מהאנשים הלא נכונים... **הרי בסה"כ אנחנו לא אנשים טפשיים...** כשאני קם בבוקר אני הרי מתכנן לעשות משהו עם עצמי... אף אחד מאיתנו לא אוהב להרגיש אפס מאופס... אף אחד מאיתנו לא נהנה להרגיש ששרפתי שעות ע"ג שעות בקיום התורה האפס והעדר... לכל אחד מאיתנו יש תכניות... להיות בחיק המשפחה... להיות אבא לילדים... ללמוד משהו... להתפלל... להביא פרנסה הביתיה... ולעשות חסד ולהיטיב עם הבריות... וסתם ככה לעשות וי על כל מיני משימות ומטלות בחיים שמחכות כבר זמן רב... רק מה?? פה מגיעה הטכנולוגיה המתקדמת בשיא הציניות שלה ומסיחה את הדעת באופן סידרתי ופשוט משנה לנו את התכניות יום אחרי יום... אני חלמתי לעשות אחד שתיים שלוש... אבל מי אני... אני לא מחליט... הקוי נייעס יחליטו... הוואצפ יקבע לי את סדר היום... אז זהו שאביגדור ליברמן לא נתן להם!!! כי הוא אסרטיבי... ואני כן... פרייער שכמוני...

הוא דואג לחתולי רחוב... ואני?? אני אחד מהחתולים האלו... מי יודע אם כל הצרות שיש לנו ממנו לא מגיעות בעוון הפלאפון הכשר שיש לו... **ומה איתנו?? האם גם לנו יש את אותו פלאפון??** החכם להרע השכיל להבין שאם רוצים לעשות רע צריך להיות מרוכזים וממוקדים במטרה להעיק לשכינה ולרמוס כל דבר שבקדושה... ואילו אנחנו?? אנחנו באותו זמן עסוקים בלהקשיב לעוד איזה חכמולוג... איזה סרטון או קליפ חדש יש לו בפרשנות סביב צאר האוצר... כן... אנחנו לא ממוקדים והוא כן ממוקד... הוא דוהר קדימה עם הגזירות שלו... ואנחנו עסוקים בנייעס... אם ככה יש לו את כל הסיבות להשיג אותנו בגדול...

תבין: יש כאלו שלא מצליחים לפצח את הסוד... איך יכול להיות שאברך יכול לחתן עשרה ילדים ועוד נשאר בלי חובות... **זה מאוד פשוט!** הבן אדם הזה ממוקד!!! בעשרים שנה האחרונות הוא לא מסיח דעת מהמשימה שיש לו לחתן את הילדים שלו... ואילו החכמולוג עם הטלפון החכם בעשרים שנה האלו נמצא בפיזור קשב... עוסק בוואצפ סרטים וכו' וכו'... מה הפלא שאברך בלי כסף מצליח לחתן ילדים ולסדר אותם עם דירות והחילוני עם הסמארטפון חי בבית שכור... פלוס בעיות שלום בית... וילדים לא מסודרים בחיים ועוד לא גומר את החודש... הגיע הזמן שנבין שזמן נקי ומסולת זה הכסף הכי גדול!!! והתמקדות ופרישות מכל דבר שמסיח דעת זה הביזנס הכי חזק בעולם... בינה זאת...